

papircentral. Det vil så betyde afskaffelsen af Værdipapircentralens tavshedspligt. Det kan vi ikke i Dansk Folkeparti medvirke til.

Skulle man alligevel åbne en kattedam for Finanstilsynet, skulle det alene være i konkrete sager, hvor det drejer sig om insider- og kursmanipulationssager.

Men alt i alt kan vi ikke støtte lovforslaget.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal kort tilkendegive, at vi i CD ikke ser de store problemer i det, og jeg vil derfor tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Morten Helveg Petersen (RV):

Hensigten med lovforslaget er at forbedre sikkerheden i betalings- og værdipapirafviklings-systemer. Det finder vi positivt fra radikal side, og vi kan tiltræde det.

Frank Aaen (EL):

Det ser meget tilforladeligt ud. Da jeg læste det igennem, var der en oplysning i bemærkningerne, som jeg virkelig synes er det mest interessante. Ikke fordi jeg var helt overrasket over den, jeg kendte det godt, men alligevel: De danske og kun de største og oven i købet ikke engang dem alle sammen, men de største danske betalings- og værdipapirafviklingssystemer omsætter daglig for omkring 100 mia. kr.

Det vil sige, at hver tiende dag har man en omsætning, der i alt er lige så stor som det danske bruttonationalprodukt – hver tiende dag. Det vil sige 30 gange om året, 35 gange om året, har vi en omsætning i de her centraler svarende til bruttonationalproduktet – 35 gange bruttonationalproduktet omsættes der her årlig. Det er afsindigt. Det er uden for al fornuft.

Ikke én kan forklare, hvorfor vi skal have nogle systemer, hvor man i den grad kan sende så store penge igennem. Det er jo kun for en eneste gruppe, og det er spekulanter. Det, det i virkeligheden måler, er spekulantvirksomheden i Danmark. Det er da det mest interessante ved det her lovforslag, at spekulantvirksomheden har det omfang, at vi er nødt til at lovgive så meget og så teknisk. Det er galimatias, det burde høre op. Vi burde lave en helt anden form for lovgivning, som forhindrer, at der i den grad skal tumles rundt med 35 gange bruttonationalproduktet om året bare i de største clearingcentraler.

Så er der nogle, der har bibragt mig et andet synspunkt, som jeg godt kan se, da jeg fik det

læst op, nemlig det med, at vi hermed siger, at de her centraler, der omsætter for så mange penge, hver gang de har indgået en aftale sammen, hver for sig har en fortrinsret til at få deres penge, når der er en konkurs.

Det vil sige, at det pengeinstitut går automatisk ind foran alle andre kreditorer, og jeg synes da også godt, jeg vil høre højresiden, dem, der er tilbage, om de i virkeligheden synes, det er en god idé over for virksomheder, over for lønmodtagere, over for staten, moms og skat. Alt andet må vige. Sådan læser jeg forslaget, sådan har jeg fået det fortolket. Alt må vige, hvis der er en bank, der har penge til gode i en betalingsstandsningssituation. Det tror jeg er ret uklogt, og det vil jeg i hvert fald stille spørgsmål om under udvalgsbehandlingen.

Ole M. Nielsen (KRF):

Til den sidste ærede talers bekymring om de 35 gange bruttonationalproduktet, der blev omsat, synes jeg dog, der er den fordel ved det, at det ikke kræver så mange transportomkostninger og så meget energi at flytte rundt på al den omsætning. Det var værre, hvis det skulle ud og køre med DSB-Gods. Selv om de så måske kunne få noget at lave, så ville det dog være mere uhensigtsmæssigt.

Jeg synes i øvrigt også, der er lidt for meget pop i hele den branche, men det er så noget helt andet.

Bortset fra det så synes jeg, eller jeg håber, at det her lovforslag er lige så godt og lige så harmløst, som det ser ud til. Hvis det er det, så kan vi stemme for det.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg skal takke varmt for den positive modtagelse, som lovforslaget har fået.

Jeg vil sige til hr. Egil Møller, at man kan ikke sige, at Værdipapircentralen mister sin tavshedspligt, fordi Finanstilsynet får adgang. Ja, det kan man godt sige, nu har jeg lige selv stået og sagt det, men det er ikke den bedste måde at forklare på, hvad der sker. Undskyld at jeg siger det på den måde. Sproget er en vanskelig en.

Det handler jo om, at Finanstilsynet får en mulighed for at gå ind og kontrollere, som hr. Egil Møller ganske rigtigt siger, om der har været insiderhandel eller lignende ulovligheder. Det er jo klart, at alle steder, hvor Finanstilsynet går ind, er det jo for at checke, at institutterne i den finansielle verden overholder loven. Men